

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 12/20
Luksemburg, 4 lutego 2010 r.

Wyrok w sprawie C-447/18
UB / Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne Bratislava

Przepisy krajowe, które ograniczają prawo do dodatku ustanowionego dla niektórych sportowców wyczynowych jedynie do obywateli danego państwa członkowskiego, stanowią przeszkodę w swobodnym przepływie pracowników

W wyroku Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne Bratislava (C-447/18), ogłoszonym w dniu 18 grudnia 2019 r. Trybunał orzekł, że art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 492/2011 w sprawie swobodnego przepływu pracowników¹, stanowiący, iż pracownik będący obywatelem państwa członkowskiego korzysta na terytorium innych państw członkowskich z tych samych przywilejów socjalnych, z jakich korzystają pracownicy krajowi, stoi na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, które uzależniają przyznanie dodatku wypłacanego niektórym sportowcom wyczynowym, którzy reprezentowali to państwo członkowskie lub jego poprzedników prawnych w międzynarodowych zawodach sportowych, od warunku, że wnioskodawca musi być obywatelem tego państwa członkowskiego.

W rozpatrywanej sprawie obywatelowi czeskiemu (który wybrał to obywatelstwo w momencie rozwiązywania Czeskiej i Słowackiej Republiki Federacyjnej) zamieszkującemu na terytorium dzisiejszej Słowacji, który zdobył medale złoty i srebrny na Mistrzostwach Europy i Świata w hokeju na lodzie jako członek reprezentacji narodowej Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej, odmówiono przyznania dodatku ustanowionego dla niektórych sportowców wyczynowych, którzy reprezentowali Słowację, z tego powodu, że nie posiadał on obywatelstwa słowackiego. W momencie przystąpienia Republiki Słowackiej i Republiki Czeskiej do Unii Europejskiej zainteresowany był również zatrudniony w szkole podstawowej i kontynuował tę pracę po przystąpieniu.

W pierwszej kolejności Trybunał stwierdził, że rozpatrywany dodatek nie wchodzi w zakres stosowania rozporządzenia nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego². Zdaniem Trybunału, dodatek bowiem nie wchodzi w zakres pojęcia „świadczenia z tytułu starości” w rozumieniu art. 3 ust. 1 tego rozporządzenia, określającego działy zabezpieczenia społecznego, do których rozporządzenie nr 883/2004 znajduje zastosowanie. W tym względzie Trybunał zauważył, że zasadniczym celem tego dodatku jest nagradzanie jego beneficjentów za wyczyny, jakich dokonali w dziedzinie sportu, reprezentując swój kraj, co wyjaśnia, z jednej strony, dlaczego jest bezpośrednio finansowany przez państwo, spoza źródeł finansowania krajowego systemu zabezpieczenia społecznego i niezależnie od składek płaconych przez jego beneficjentów, a z drugiej strony dlaczego jest on wypłacany jedynie bardzo ograniczonej liczbie sportowców. Ponadto Trybunał dodał, że wypłata tego dodatku nie jest uzależniona od prawa beneficjenta do pobierania takiej emerytury, lecz jedynie od złożenia przez niego stosownego wniosku.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii (Dz.U. 2011, L 141, s. 1). Artykuł 7 ust. 2 tego rozporządzenia stanowi w konkretnym obszarze przywilejów socjalnych szczególnie wyraz zasady równego traktowania, ustanowionej w art. 45 ust. 2 TFUE.

² Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 166, s. 1; sprostowanie Dz.U. 2013, L 188, s. 10).

Następnie Trybunał uściślił, że dany pracownik, mimo iż nie zmienił miejsca zamieszkania, znalazł się, w związku z przystąpieniem do Unii państwa, którego jest obywatelem i państwa, na którego terytorium ustanowił miejsce swego zamieszkania, w sytuacji pracownika migrującego. W związku z tym orzekł, że dodatek rozpatrywany w tej sprawie wchodzi w zakres pojęcia „przywileju socjalnego” w rozumieniu art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 492/2011. W tym kontekście Trybunał stwierdził, że możliwość nagradzania pracownika migrującego, na takich samych zasadach jak pracowników będących obywatelami przyjmującego państwa członkowskiego, za wyjątkowe osiągnięcia sportowe w reprezentowaniu tego państwa członkowskiego lub jego poprzedników prawnych może przyczynić się do integracji tego pracownika w środowisku tego państwa członkowskiego, a tym samym do osiągnięcia celu, jakim jest swobodny przepływ pracowników. Trybunał podkreślił, że skutkiem rozpatrywanego w postępowaniu głównym dodatku jest nie tylko zapewnienie beneficjentom bezpieczeństwa finansowego mającego na celu, w szczególności, zrekompensowanie braku pełnej integracji na rynku pracy w latach poświęconych uprawianiu sportu wyczynowego, ale również i przede wszystkim przyznanie im szczególnego prestiżu społecznego ze względu na wyniki sportowe, jakie osiągnęli w kontekście takiej reprezentacji.

Trybunał stwierdził zatem, że państwo członkowskie, które przyznaje taki dodatek swoim pracownikom krajowym, nie może odmówić go pracownikom będącym obywatelami innych państw członkowskich, nie dopuszczając się przy tym dyskryminacji ze względu na przynależność państwową.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793